

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Велико Търново, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА**

при участието на секретаря **МАЯ К. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА** Административно наказателно дело № 20224110200667 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Жалбоподателят И. останал недоволен от издаденото срещу него НП № 22-1739-000104/05.05.2022 г. на Началника на РУ В. Търново към ОД МВР - Велико Търново, с което на основание чл. 178 Е от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер от 50 лева. По реда на настоящото производство претендира отмяната му поради несъответствие на фактическото положение с констатираното, допуснати нарушения на процесуалните правила.

Въззиваемата страна – заема становище оспореното НП да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата оставена без уважение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2022 г. св. Л. и Г. извършвали патрулна дейност за времето от 07:00 часа до 19:00 часа на следващия ден, в района на гр. В. Търново. Около 09:40 часа били изпратени от ОДЧ по получен сигнал за неправилно паркиран автомобил, пред търговски обект в гр. В. Търново на ул. „***“, № 7. На място установили, подалия сигнал (вписан в АУАН като свидетел – Б. Р. П.) и непарилно (според Л.) паркиран лек автомобил пред вход на жилищна сграда и търговски обект, на същата улица. С помощта на радиостанция за отдалечен достъп установил собственика на автомобила, който се явил на място. Жалбоподателят му заявил, че е паркирал автомобила на това място, тъй като живеел близост и нямало друго място на което да спре. От показанията на св. Л. се установява също, че жалбоподателят още вечерта е паркирал лекия автомобил на това място, тъй като нямало свободно място.

От показанията на св. Б. П. се установява, че през месец Април на 2022 г. в гр. В. Търново на ул. „Д. Буйнозов“, № 7, пред врата на търговски обект - салон ***** е бил спрял автомобил „Хонда“. П. помагал на приятелката си, която стопанисвала салона, да извършват товаро-разтоварни дейности, а автомобила затруднявал влизането и излизането, както и всякакви други дейности в салона, тъй като бил паркиран в близост до тротоара (пред

салона). Поради това позвънил на ЕЕН 112. Помещението, в което е разположен салон ***** било негова собственост. Излага, че не е видял лицето, което е паркирало лекия автомобил и че входа на жилищната сграда е в близост до салона.

Двамата свидетели твърдят, че така паркиран автомобил пред входа на салона *****, затруднявал придвижването на пешеходците и движението на други автомобили. Проведен бил разговор със собственика на лекия автомобил, на когото било обяснено, че е паркирал неправилно, като му било указано да премести и да паркира автомобила на място, където няма да създава пречки за движението.

Св. Л. на място съставил АУАН № 442142/08.04.2022 г. като възприел извършеното от жалбоподателя за нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Като обстоятелства във връзка с това били посочени, че на 08.04.2022 г. в гр. В. Търново, ул. „***“, № 7 управлявал личния си лек автомобил „Хонда Джаз“ с рег. № *****, като го е паркирал на тротоара, непосредствено пред входа на жилищна сграда, като затруднява достъпа до търговски обект. АУАН бил съставен в присъствието на св. Г. и св. П. (собственик на помещението, в което се намирал салон ***** и заинтересован от изхода на спора). АУАН бил предявен на жалбоподателя И. за запознаване със съдържанието му, като е отразено, че има възражения.

В законоустановения срок по ЗАНН постъпили писмени възражения от жалбоподателя, в които категорично е оспорил паркирането пред входа на жилищната сграда. Дори напротив, отрази е, че входа за жилищната сграда се намира на „гърба“ на същата, а лекият автомобил е бил паркиран на „страничната стена“ на същата сграда. Въпреки направените възражения в срока по ЗАН административнонаказващият орган не провел собствено, допълнително разследване на спорните обстоятелства, съобразно императивната изискуемост на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и на 05.05.2022 г. на основание съставения АУАН било издадено атакуваното НП, с което за извършено нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, на И. било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 178Е от ЗДвП. Като обстоятелства във връзка с извършеното нарушение били отразени същите, както в съставения АУАН. Наказващият орган чисто формално е изготвил документ наименован „Становище“, но действително по същността си чрез същия не е осъществили разследване на спорните факти и обстоятелства, както изисква посочената по-горе разпоредба на чл. 54, ал. 2 от ЗДвП.

В хода на съдебното дирене е приет нотариален акт № **** г. на нотариус Т. * в район на Великотърновския районен съд, чрез който се установява, че собствениците на самостоятелни обекти в сградата са и собственици на идеалните части от парцела, върху който е построена жилищната сграда. В този смисъл спирането, паркирането на личните автомобили на собствениците на самостоятелни обекти в същата сграда на посоченото място в оспореното НП са собственици на идеални части от дворното място/парцел, върху който е построена и жилищната сграда с административен адрес – гр. В. Търново, ул. „Д. Буйнозов“, № 7.

Представения нотариален акт е в корелативна връзка с показанията на св. *** – живуща в същия блок, в който се помещава и салон ***** – на ул. „Д. Бунозов“, № 7 в гр. В. Търново. Според показанията ѝ същата освен, че е живуща в тази сграда е и касер на входа от десет години. Свидетелства, че по инициатива на св. П. (собственик на помещението, в което се намира салона за красота) са били свиквани общи събрания наетажните собственици, за да бъде гласувано пред търговския обект да спират единствено клиенти на салона, респективно той и приятелката му, която работи в него. Сигнало се до това, че П. по собствена инициатива разчертал с бяла боя паркоместа в двора около сградата на които да спират останалите собственици на моти. Общото събрание обаче отхвърлило това негово искане, тъй като мястото не било достатъчно, за да се паркират автомобилите на всички притежаващи обекти в сградата.

Изложената фактическа обстановка се изведе от събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, приети и приложени по делото.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правните изводи:

Депозираната жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице. По същество се явява основателна, поради следните съображения:

В хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила ограничило правото на защита на жалбоподателя. Същото се изразява в несъответствие между установените факти и обстоятелства във връзка с твърдяното за извършено нарушение, приложимата нарушена законова разпоредба, както и съответната ѝ санкционна норма. Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила, с а свързани с описанието на нарушението от фактическа страна и неговата юридическа квалификация.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Цитираната норма установява забрана за паркиране на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях. Както в съставения АУАН, така и в атакуваното НП, при описание на обстоятелствата на нарушението се посочва, че жалбоподателят е управлявал и паркирал на тротоара пред входа на жилищната сграда, с което затруднява достъпа до търговския обект. Категорично се установи, че жалбоподателя не е упарвлявал процесния лек автомобил на посочената в акта дата. От доказателствата по делото безспорно се установява, че входа на жилищната сграда е на съвсем различно място от посоченото в АУАН - не се намира непосредствено до входа на салона за красота“ Карамел“, а другата страна на сградата. От съдържанието на оспореното НП не може да се установи точно и асно административното нарушение, вменено на жалбоподателя И., за което му е наложено административното наказание. От описанието в АУАН и НП не става ясно от кои обстоятелства се установява, че И. обективно е възпрепятствал достъп до някои от посочените от закона обекти на защита. Изискването е кумулативно определено – с пракирането на платното за движение или на тротоара, непосредствено пред входа на жилищна сграда или гараж. Твърдението на св. Л., че е възпрепятствал достъпа на майки с количики не се съдържа в актовете, но и липсват доказателства в този посока. В НП не се съдържат съществени съставомерни признаци на самото нарушение. Допуснатата непрецизност е от особено значение, тъй като е довела до накърняване на процесуалните права на санкционираното лице. Видно е от съдържанието и на възражението срещу АУАН, и на жалбата до съда, че жалбоподателят е насочил защитата си към оспорване на обстоятелството, че мястото, на което е паркирал, представлява тротоар по смисъла на парагр. 6, т. 6 от ДР на ЗДвП и не е паркирал пред входа на жилищната сграда, който се намирал на гърба на същата, а жалбоподателят е бил спрял на страничната и стена, както и към обосноваване на твърдението, че е затруднявал достъпа до намиращия се в близост търговски обект – фризьорски салон, тъй като достъпа на превозни срелдства до обекта е бил свободен. Липсата в НП на обосноваване и посочване на фактически обстоятелства и кумулативно изискуеми белези на състав на нарушение, несъмнено е затруднила осъществяването на правото на защита на санкционираното лице и обуславя отмяната на атакуваното наказателно постановление. Изложените несъответствия представляват съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като се ограничава правото на защита на жалбоподателя, отнемайки му възможността да разбере, в какво всъщност се изразява извършеното от него нарушение, за да може ефективно да осъществи защитата си, съобразно наложената санкция.

На следващо място съдът намира, че абсолютно недоказана се явява и кумулативната предпоставка затруднен достъп до жилищна сграда, освен паркиране върху тротоара. Видно от събрания доказателствен материал особено затруднение за достъп до сградата няма. Това е основание за отмяна на атакуваното постановление, тъй като липсват доказателства описаното в АУАН и НП нарушение да е извършено, а от там и не може да се обсъжда и неговата субективна страна.

Предвид гореизложеното, оспореното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 22-1739-000104/05.05.2022 г. на Началника на РУ В. Търново в ОД МВР - Велико Търново, с което на И. С. И. от гр. В. Търново за извършено нарушение по чл. 98, ал.2, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 178 Е от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер от 50 лева, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд Велико Търново, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____